

Komandi partur

Í komandi parti verður greitt nærri frá hesi ættini og annars um ferðina sum endaði í Haldórsvík

Fólk á brúnni yvir Kluftá við Haldórsvík

Kvinna við børnum við húsini hjá Müller á Tinganesi. Aftanfyrri síggjast hús í Gongini, gomlu høvuðsgøtuni í Havn

Johann C. Dam var ættaður av Oyrareingjum. Hann var ein úrmælingur og flogvit. Her saman konuni, Ebba Katrina, sum var 20 ár eldri.

Petur Mohr Dam var bróðusonur Johann Dam, sum ávirkaði Petur so nógv sum smádrongur, at hann vildi enn tá ikki skála við vini.

Jákup á Kamarinum, hjálparmaður hjá teimum á Fox

Færing, der udvandrede fra sin Fædrene Ø?

Naar dertil kommer den be- kjendte bibeholdte eiendommelige Dragt og det gamle Sprog, saa for- staaes det, at man ligeoverfor Fæ- ringen faar Indtrykket af noget ægte, reent Nationalt, som man kunde ønske se fremtræde lige- saa kraftigt og sundt i vore, i den retning desværre, noget forkvak- lede Hjem.

Niðan á Skælingsfjall

Den næste Morgen vare vi tidligt paa Benene. Shaffner skulde med sin ene Ledsager følge Kollefjords Dalstrøg, for i et nogle Timers March fra Øre-Enge beliggende Hus at afvente Dr. Raae's og min Ankomst med vor Ledsager.

Vi agtede først at bestige det vestligt for Øre-Enge liggende Skæling Fjeld, det højeste Punkt paa Strømø. Vor vært vilde ab- solut vise os Veien, thi det er den vanskeligste Side af bestige Skæ- ling Fjeldet fra og benyttet ikke af Fremmede paa grund af den far- lige, bratte Opstigning. Efter et hjerteligt Farvel til vore Venner og Veninder i Øre-Enge begyndte vi at klatre op af Fjeldet, hvilket in- genlunde var en let Sag. Snart for-

svandt vi i Morgentaagen, der ind- hyllede Fjeldets øverste Halvdel og skjulte dets Tinder for vore Blikke. Det var en meget interessant Tour. Scenen forandredes hvert Øjeblik under Opstigningen, snart laa Taagen som en Skye under vore Fødder, og intet Øre-Enge var mere synligt. Vi var vel komne en 1.600 Fod tilveirs, at vi stødte paa en saa stejl Brink, at det ved første øiekast syntes umuligt at komme videre. Skridt for Skridt listede vi os op ad Fjeldskrænten, følgende i Sporene af vores Vært, en gammel sikker Fjeldgænger. Vi befandt os paa et Punkt, hvor vi paa Fjeldets steile Klippevæg kun havde en 1 Fod bredt Fodfæste, medens vi maatte støtte Legemet imod Klippevæggen, for ikke at tabe Balancen. I dette Øjeblik spredtes den nedenfor hvilende Taage af et Vindstød. Medens man saaledes klatrer hen langs Færøernes bratte Klippevægge, med en Taage under Fødderne, ved man egentlig ikke, i hvilken Fare man befinder sig, thi den underliggende Taage støtter Øiet, idet den forhindrer Synet af den Afgrund, over hvilken man svæver. Da hører det blot en Anelse af Svimmelhed til, for at bringe den uvante Fjeldgænger ud af Ligevægt; – blot et Sekunds Vaklen, og Offret er paa Veien til Døden mellem Himmel og Jord: ja selv en Fjeldvant Mand lukker un-

dertiden Øiet, trykker sig med hele Legemets Kraft ind mod Fjeldvæg- gen og styrker sig, – saaledes som vi gjorde – med et dybt, frit Aan- dedrag, forinden han begiver sig videre.

Kl. 10 Formiddag naaede vi Fjeldets Top og havde netop fuld- endt Maalingen og et Øjeblik nydt den pragtfulde Udsigt, da en tyk, tung Taage omspandt os. Vi var let sommerklædte og meget varme efter den besværlige Op- stigning, hvisaarsag vi følte luf- ten lidt vel klam. Maalingen viste Skælingsfjeldets Høide ganske overensstemmende med vor lærde Landsmand, Konferents- raad Forschammers Maaling, nemlig 2431 Fod, (2506 engelske Fod) over Havets Overflade. [Al- menna hæddin í dag 767 metrar.]

Lagaðu varða

Da dette Fjeld sjældent bliver be- steget, fulgte vi den i Fjeldlande sædvanlige skik at yde vort Bi- drag til den begyndte Varde, ved at lægge en Sten paa denne for hver Person, hvortil vi endvidere føiede en lille tilpropper Flaske og vore berømmelige Navne til Efterretning for Efterkommere. Men snart efter begyndte det at blive mindre behageligt deroppe. En stærk Storm rejste sig et nu (den samme, som nær havde for- aarsaget Fox's endeligt). Den

hvirvlede rigtignok Taagen bort men sendte i dens Sted et saadant forrygende Snefog, at vi i et Øje- blik, var aldeles vinterklædte. Vi begyndte at fornemme nogle Kuldegysninger, ja jeg maa endog bekjende, at mit endnu tropiske Blod forekom mig at stivne, og Tænderne begyndte en Koncert, dr efter saa lang fraværelse fra Norden forekom mig som Noget, jeg dunkelt erindrede fra tidligere Dage. Vi skrev d. 5. August.

For atter at gaa os varme paa- skyndte vi vor Nedstigning, der, foruden at være den i og for sig jo er vanskeligere end Opstigningen, blev dette endnu mere paa Grund af, at Sneen skjulte Fodfæstet og gjorde Klippestykkerne slibrige; men naar man er fortrolig med Fjeldvandring, og blot har mod til, naar man føler vil glide ud, at gjøre et rask Spring, som da følges af nok et, hvorefter kom- mer et 3die, 4de, 5te o.s.v., med hist og her en Variation af én Be- vægelse á la Rutchebane – da gaar det prægtigt nedad. I modsat til- fælde kan det være livsfarligt: et eneste Øjebliks Betænkning og derpaa følgende Vaklen har kos- tet mangen Dilettant Livet. Dr. Raae og jeg naaede nok ned før- end vore Ledsagere, der roste os meget. "Saadanne Fjeldgængere ""med Hæle paa"" – havde de forhen aldrig set. Efterat vi var kommet ud af Snefoget, kom vi naturligvis ned i en øsende Regn, hvis Aarsag vi slap for den Ulejlighed at ryste Sneen af vore Klæder, og efterat have budt vor gjæve vært Farvel, satte vi i smaat Trav mod Stæv- nemødestedet med Shaffner, idet vi fulgte Kollefjords Dalstrøg, hvorigennem en temmelig anseelig Aa snoer sig. Vi passerde denne ved et Vadested, hvor

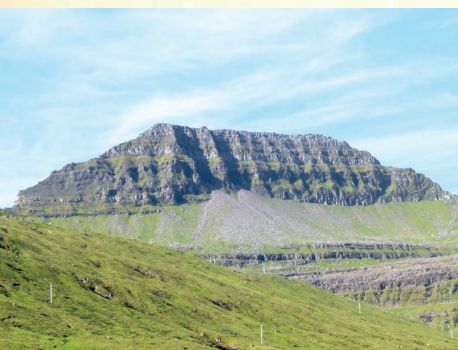
Vandet kun gik os lidt over Knæ- ene, men dette fortalte os vores Ledsager, var og dens laveste Sted.

Lestur á Miðgerði

Kl. 2 traf vi sammen med Shaffner i det omtalte Hus hos Bonden Jens Christian Jacobsen, der havde en stor Familie: 4 Døtre og 4 Sønner. Det var Søndag og hele Famili- en var forsamlet, inclusive Bør- nebørn. De havde netop som vi ankom tilendebragt deres Hus- andagt, i hvilken Schaffner havde deeltaget. Han forsikrede, at hann, skjønt ikke havde forstaaet Orde- ne, dog havde følt sig meget an- dægtigt stemt; og hans udseen- de bekræftede hans Ord, da han bevæget beskrev os den ærvær- dige Alvor, hvormed den gamle Bedstefader havde ledet Gudstje- nesten, og den Andagt med hvil- ken Alle: Kvinder, Mænd og Børn, havde fulgt Handlingen.

Alle var de i Søndagsklæder trods Regnvejret, og Huset, ja – her var igen talen om en møn- sterværdig Orden og Reenlighed, og det var os, der forstyrrede den- ne. I det mindste ødelagde vi (vi havde den bekjendte Lighed med druknede Muus) aldeles det rene, skurede Gulv; men det "gaaer vel af i Vask" mente Husmoderen, og vi maatte da endelig faae tørret vore Klæder og "nyde Noget."

Det første kunde vi ikke ind- lade os paa, da vi skulde videre, men det Sidste gik vi særdeles beredevillige ind paa. Herlig Fisk kom paa Bordet, og en Kop Kaffe blev ogsaa her præsenteret os, der smagte fortræffeligt, og det skjønt Louise ikke præsenterede den. Hun hed derimod Rachel og var ogsaa meget net.

Teir á Fox vóru eisini uppi á Skælingsfjall.